

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Breiðdalshrepps, 2 staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 6. jan. 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 6. janúar 1954.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

3

fyrir vatnsveitu Egilsstaðakauptúns í Suður-Múlasýslu.

6. jan.

1. gr.

Vatnsveitan er eign Egilsstaðahrepps.

2. gr.

Hreppsnefnd Egilsstaðahrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt.

3. gr.

Vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og umsjón eigna, í samráði við oddvita og hreppsnefnd.

Í vatnsveitunefnd skulu vera 3 menn og 3 til vara. Vatnsveitunefnd skipar sjálf með sér verkum.

4. gr.

Vatnsveitan lætur leggja aðalvatnsæðar um kaupúnið svo víða sem fært þykir, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði eða götu, þar sem það er hægt eða sem næst lóðarmörkum. Frá aðalæðum skulu húseigendur sjálfir leggja vatnsæðar í hús sín á sinn kostnað.

5. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Egilsstaðakauptúns, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn viðkomandi telur sig þurfa að nota.

6. gr.

Skylt er húseiganda eða lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í þeim. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar, og með þeim útbúnaði, sem hún telur tryggan.

7. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni, þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þarf, vegna hreinsunar á vatnsgeyminum eða viðgerðar á vatnsæðum. Slík lokun skal tilkynnt fyrir fram, ef nokkur tók eru á. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

3

6. jan.

8. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að loka fyrir vatn hjá þeim, sem eftir itrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, eða vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum, svo og ef þeir hafa vatnsæðum sínum þannig fyrir komið, að óþrif hljótist af, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

9. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

10. gr.

Hver sá, sem tekur vatn úr vatnsveitunni án heimildar, eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða gjald fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt hegningarlögunum, auk þess er honum skylt að greiða fyrir vatnið samkvæmt mati vatnsveitunefndar.

11. gr.

Hver sá, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, brunna hennar eða önnur mannvirki, skal greiða fullar bætur fyrir samkv. mati tveggja dómkvaddra manna, og sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við.

12. gr.

Vatnsveitunefnd eða trúnaðarmönnum hennar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerðar. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því, ella er vatnsveitunefnd heimilt að gera við það á hans kostnað.

13. gr.

Af öllum húsum Egilsstaðakauptúns, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt. Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna. Skatt skal einnig greiða eftir virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því og nota vatn úr vatnsæðum vatnsveitunnar.

14. gr.

Af öllum húsum í Egilsstaðakauptúni sem svo er ástatt um, sem um getur í 13. gr. reglugerðar þessarar, skal greiða vatnsskatt að upphæð 15% — fimmtán af þúsundi —, þó skal lágmark skattsins vera kr. 100.00 — eitt hundrað krónur — fyrir hvert íbúðarhús.

15. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, er útheimtir mikið vatn, svo sem frystihús, verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki o. fl., skal greiða vatnsskatt 30% — þrjátíu af þúsundi — af fasteignamati, nema öðruvísi sé sérstaklega um samið við hreppsnefnd.

16. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða vatnsskatt sem hér segir:

1. Fyrir hvern stórgrip, sem stendur inni	kr. 10.00
2. Fyrir hvern kjötskrokk	— 0.08
3. Fyrir vatn í steypu af hverri sementstunnu (85 kg)	— 1.00

17. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts. Eigandi framleiðslustöðvar eða atvinnustofnunar ber ábyrgð á, að vatnsskattur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans sé greiddur í gjalddaga.

3

6. jan.

18. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldalagi vatnsskatts húsa er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 15. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd. Vatnsskattur samkvæmt 16. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir á eða þegar rekstur hættir ár hvert. Vatnsskatt má innheimta með lögtaki á kostnað notanda.

19. gr.

Heimilt er hreppsnefnd fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða allt að 500 kr. sektum, nema þyngri refsing liggja við að lögum. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Egilsstaðahrepps, staðfestist hér með, samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 6. janúar 1954.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Þingeyrar.

4

6. jan.

1. gr.

Hreppsnefnd Þingeyrarhrepps hefur einkaleyfi til sölu vatns á svæði því, sem vatnsveita hreppsins nær yfir og hún getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar á Þingeyri.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, annast vatnsveitustjóri í samráði við hreppsnefnd, og skal hann kosinn af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, jafnt og kosið er í aðrar fastar nefndir.

3. gr.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitustjóra. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr götulögnum í hús sín og annast viðhald þeirra. Skylt er hverjum húseiganda að gera tafarlaust við vatnsæðar sínar, ef leki kemur að þeim. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema með leyfi vatnsveitustjóra.